

La Magda Callís va entrar en el món de la fusta ara fa trenta-tres anys, quan es va casar amb en Josep Gurdó. El negoci de la família del seu marit consistia en una fusteria i en una botiga de mobles a Hostalric, a la comarca de la Selva. El nom del negoci era Fusteria i Mobles Gurdó. Des del començament la Magda es va encarregar de la botiga, i a partir de llavors en Josep es va dedicar plenament a la fusteria.

L'any 1987, amb la mort del seu marit, la Magda va quedar sola davant del negoci. Aquella situació la va portar per primera vegada a haver de decidir el futur de l'empresa. Ella recorda aquella època com a especialment difícil. Per un costat, molts coneguts del sector li aconsellaven que es desféssim com a mínim de la fusteria, perquè es tractava d'un camp molt nou per a ella, però per altra banda els familiars i amics més propers l'encoratjaven, perquè tirés endavant. Els seus tres fills van aconseguir finalment que la mare s'acabés de decidir a assumir el risc que suposava la continuació del negoci: **"Els semblava que ho veien clar. Sempre deien: 'Tant que havia treballat el pare, i ara ens ho vendrem...'"**

Tot i que la nova situació era difícil, la Magda sempre es va sentir recolzada, doncs, per la família, i també pels treballadors: **"La Marta, la meva filla gran, que havia estudiat Turisme i treballava en un hotel de Tossa, em va dir: 'Jo faré la feina que feia el pare'. Vaig tenir la sort que els nois del taller també volien tirar-ho endavant. Llavors vaig prendre la decisió de posar al capdavant de la fusteria dos nois que havien treballat al taller des de molt joves, en Lluís i en Joaquim, i em van ajudar a continuar la tasca del meu marit. D'aquests, l'un és molt obert i li escolta més el tracte amb la gent, i l'altre, per la seva part, és més reservat; la seva feina és més de dins del taller."**

Amb els anys, els altres dos fills de la Magda, la Mireia i l'Oriol, s'han acabat incorporant també al negoci: **"Quan la Mireia va acabar la carrera de Dret va estar durant un temps treballant amb un procurador a Girona, i ajudant-me els caps de setmana. Llavors li vaig plantejar si es volia dedicar plenament a la botiga i a ella li va semblar que sí, que ho volia provar. L'Oriol, per la seva part, ha estudiat Arts de la Fusta als Salesians de Sarrià, a Barcelona, i ara estudia Enginyeria Tècnica Industrial Mecànica."**

En un altre ordre de coses, val a dir que l'any 1993 va ser un any important, per al desenvolupament de l'empresa familiar. L'antiga fusteria estava situada a l'interior del poble, a Hostalric, ja ha quedat dit, i l'espai disponible es feia insuficient per assumir el volum del negoci. Durant aquest any, la fusteria es va traslladar al polígon industrial de Sant Feliu de Buixalleu, a la mateixa comarca de la Selva. La nova fusteria està situada en una nau de mil metres quadrats, on treballen uns trenta-cinc treballadors. Aquesta ampliació va comportar la reestructuració de l'empresa: es va comprar més maquinària, es van contractar més treballadors, es van establir dos torns per a la feina i es va constituir una societat limitada, formada per la Magda i els seus fills.

La nostra interlocutora, però, va voler respectar l'antiguitat de tots els treballadors. **"S'ho mereixien"**, diu, perquè tothom havia treballat de valent, en els mals moments: **"Vaig sentir sempre al meu darrere aquells que creien en mi, que em van recolzar moralment i en la feina, els amics més íntims, especialment una família capdavantera d'una empresa de reciclatge, també de caire familiar, com la nostra, que em va fer el nord per a tot allò que havia de venir i de suport per al que ja hi havia. Vaig anar treballant amb uns objectius clars, lluitant amb il·lusió des de baix, per créixer amb encert, i ho vaig aconseguir."**

Actualment, les activitats de la fusteria són molt variades: treball de tot tipus de fusta per a fusteria d'obra, mobles a mida, cuines, banys..., per a instal·lacions i particulars, manteniment d'empreses i fabricació de peces en sèrie per a altres negocis: **"En la nostra feina, mirem de conservar tot allò de bo que tenen els mètodes de sempre, però també aprofitem les noves tècniques per millorar la nostra producció. Per exemple, abans, en l'elaboració dels mobles només es treballaven fustes massisses. Ara, en canvi, es fan servir taulers de fibres i de partícules xapats amb fusta, amb melamina o amb paper laminat, depenent de la qualitat que finalment es vulgui obtenir. Aquests nous materials comporten més tecnologia, i alhora més facilitat de treball."**

Per a la Magda, la perspectiva del temps està demostrant que valia la pena córrer el risc de continuar amb el negoci que havia fundat la família del seu marit: **"L'empresa té cent quatre anys i si hem aguantat fins ara és perquè treballem bé i tenim gent competent, de l'ofici."** Ja veieu que ella sovint es treu importància, tot i que els seus fills i els seus col·laboradors asseguruen que la nostra protagonista és el puntal de l'empresa: **"Els meus pares i la meva germana m'han ajudat molt, a pujar els fills; on jo no hi arribava, hi arribaven ells. I també he tingut molta fe en els meus col·laboradors, que mai no m'han fallat."**

La Magda encara el futur, per tant, amb optimisme; el mer fet de poder treballar amb els seus fills ja és motiu de satisfacció, per a ella: **"Jo tenia ganes que l'Oriol també seguís aquest ofici, però no volia que se sentís obligat. Les seves germanes creien que era millor que fes una altra carrera, però ell al final ha triat això. És molt espavilat, li agrada molt aquest món i està carregat d'idees. La Mireia, per la seva part, és a la botiga, amb mi, i em sembla que això de treballar juntes ens prova, i la Marta segueix com el primer dia, al capdavant de les oficines de l'empresa."**

Cal concloure, per fi, que en aquests darrers anys la Magda ha fet créixer l'empresa i que, com a gerent, encara vetlla per la seva continuïtat. La nostra interlocutora ha sabut compaginar a més diferents feines, però afegeix per acabar que mai no ha abandonat la primera faceta que va conèixer, que també és la que li agrada més; el tracte amb el públic, a la botiga, a Mobles Gurdó.

Magda Callís - Hostalric / Sant Feliu de Buixalleu (la Selva)